

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO
U OSIJEKU
Osijek, Kapucinska 21

BROJ: S-DO-109/2024
Osijek, 6. studenoga 2024.
MP/MK

TRGOVAČKOM SUDU U

OSIJEKU

Na broj: St-310/2012

STEČAJNI DUŽNIK: Stečajna masa iza LIMPRES d.o.o. u stečaju, Zagreb

PRIJEDLOG ZA UKIDANJE ODLUKE SKUPŠTINE VJEROVNICA I

PRIJEDLOG ZA RAZRJEŠENJE STEČAJNOG UPRAVITELJA

1. Skupština vjerovnika na sjednici održanoj 16. listopada 2024. donijela je odluke:

- odbija se prijedlog vjerovnika Republike Hrvatske da skupština predloži stečajnom sucu razrješenje stečajnog upravitelja,
- prihvaća se prijedlog nagodbe koju su dostavili Dalia, Fran i Ana Marković (kao pravni sljednici Davora Varžaka) i ovlašćuje se stečajni upravitelj da poduzme sve ostale radnje za sklapanje nagodbe,
- ne prihvaća se prijedlog nagodbe koju su dostavili Lim montaža d.o.o. i Mate Živković za iznos od 80.000,00 EUR,
- ovlašćuje se stečajni upravitelj na dostavljanje protuponude Lim montaži i M. Živkoviću za sklapanje nagodbe u iznosu od 140.000,00 EUR,
- neće se pokretati postupak naplate potraživanja (uskraćuje se suglasnost) prema Davoru Varžaku,
- neće se pokretati postupak naplate potraživanja (uskraćuje se suglasnost) prema Daliji Marković i dr. temeljem pravomoćne presude br. P-488/2013,
- neće se pokretati postupak naplate potraživanja (uskraćuje se suglasnost) prema Daliji Marković i dr. temeljem pravomoćne presude br. P-166/2013.

2. Ako ove odluke sagledavamo izolirano i izvan konteksta konkretne pravne situacije mogle bi se smatrati pravilnim jer one, gledano uskogramatički i strogo

formalno, udovoljavaju pretpostavkama iz čl. 105. st. 2. Stečajnog zakona (dalje: SZ), ali ako ove odluke dovedemo u vezu s ostalim bitnim okolnostima konkretnog slučaja, smatramo da postoje ozbiljni razlozi za sumnju u njihovu supstancijalnu zakonitost, odnosno pravnu osnovanost ovih odluka.

3. Uočavajući pogrešne tendencije (sve veći broj pravnih situacija u kojima procesna pravila zbog pretjeranog pravnog formalizma prestanu služiti ciljevima pravne sigurnosti), i Europski sud za ljudska prava (dalje: ESLJP) i Ustavni sud Republike Hrvatske (dalje: USRH) u svojim odlukama često naglašavaju potrebu razlikovanja između pravnog formalizma i pravno neprihvatljivog pretjeranog (ekscesivnog) pravnog formalizma, a smjernice i kriteriji za razlikovanje se nalaze u velikom broju njihovih odluka (npr. ESLJP: Zubac protiv Hrvatske, br. 40160/12, presuda od 25. travnja 2018.; a USRH: npr. odluka br. U-III-2342/2006 od 11. srpnja 2007. i dr.).

4. U praksi ESLJP-a i USRH-a više puta je ukazano da zakone treba tumačiti polazeći od pretpostavke da je zakonodavac išao za time da normativno postigne smisleni, a ne zbunjujući rezultat, i u tom kontekstu je više puta naglašeno da određeni propis ne čini samo tekst koji je izglasao zakonodavac, već i **smisleno** tumačenje spornih odredbi od strane sudova, a suprotno postupanje je, prema praksi ovih sudova, indikator pravno nedopuštene arbitrarnosti.

5. U konkretnom slučaju, bitna obilježja sjednice skupštine vjerovnika su bila:

- skupštinu su sačinjavala dva vjerovnika sa **suprotstavljenim** stajalištima u pogledu ciljeva ovog stečajnog postupka i metoda kojima bi se postizali ti ciljevi,
- sve bitne odluke su donesene tzv. **preglasavanjem** jer je iznos tražbine vjerovnika D. Marković i dr. viši (254.242,85 EUR) od iznosa tražbine vjerovnika Republike Hrvatske (131.244,54 EUR) i mogla bi se smatrati valjano donesenim (predmnijeva iz čl. 105. st. 2. SZ-a),
- pravni položaj vjerovnika D. Marković i dr., koji su svoje pravo majoriteta iskoristili na sjednici skupštine vjerovnika karakterizira i bitna ambivalentnost jer su oni **istovremeno** i značajni dužnici stečajnog dužnika koji svoju obvezu iz čl. 129. st. 1. al. 5. SZ-a i poziva iz rješenja o otvaranju stečajnog postupka nisu bez odgode i dobrovoljno ispunili,
- D. Marković i dr. ne samo da svoju obvezu nisu dobrovoljno ispunili nego su, kao vjerovnici, korištenjem svog prava majoriteta **osujetili** i prisilno (sudsko) ostvarivanje tražbina koje stečajni dužnik ima prema njima.

6. Situacija u kojoj je osobni interes vjerovnika koji je istovremeno i dužnik (otpuštanje ili umanjivanje osobnog duga koji ima prema stečajnoj masi) u sukobu s ciljevima stečajnog postupka i interesima ostalih vjerovnika (unovčenje imovine stečajnog dužnika i podjela vjerovnicima) predstavlja eklatantan primjer **sukoba interesa**, a pravni položaj vjerovnika D. Marković i dr. je neovisno o tome takav da im stvarno, a usko formalistički gledano, i pravno osigurava potpuni nadzor i **potpuni utjecaj** na upravljanje stečajnom masom i zastupanje stečajnog dužnika. Ako jedan vjerovnik (koji je istovremeno i dužnik) stvarno određuje ciljeve stečajnog postupka, te isključivo i samostalno određuje metode za postizanje tih ciljeva, određujući pri tome samostalno i uloge ostalim tijelima stečajnog postupka (npr. stečajni upravitelj) jak je

razlog za sumnju u njegovu **pristranost** i sasvim izvjesno stjecanje pogodnosti za sebe.

7. Mjere i postupci kojima se upravlja sukobom interesa i sprječava neprihvatljivo odražavanje sukoba interesa na postizanje ciljeva stečajnog postupka, pri čemu prvenstveno mislimo na sprječavanje ili barem ograničavanje mogućnosti zlouporabe prava koje ima jedan privilegirani vjerovnik (ostali vjerovnici su u tom slučaju po prirodi stvari diskriminirani) nisu samo pitanje forme i procesa, nego je u pitanju poštivanja načela stečajnog postupka, općih pravnih pravila i Ustava (načelo legaliteta).

8. Načelno sloboda vjerovnika da odlučuju o upravljanju stečajnim postupkom i načinu unovčavanja imovine stečajnog dužnika nije apsolutno pravo i pitanje je u kojim okolnostima i do koje mjere je dopušteno ograničavati pravo pojedinih vjerovnika, ali zasigurno zapreku predstavlja načelo zabrane zlouporabe formalno dopuštenih prava. Naime, korištenje načelno dopuštenog prava majoriteta radi ostvarivanja isključivo (ili znatno pretežito) **privatnog** interesa jednog vjerovnika nije zabranjeno sve dok se takvim načinom ostvarivanja prava ne osujećuju (isključivanjem ili bitnim ograničavanjem) pravom zaštićeni interesi ostalih vjerovnika, kao **javnog** interesa koji je određen stečajnim pravom (čl. 2. st. 2. i čl. 137. st. 2. SZ-a) i o čijoj zaštiti bi trebala skrbiti sva tijela stečajnog postupka.

9. Nadalje, imajući u vidu činjenicu da ponuda D. Marković i dr. ne predstavlja eklatantan primjer najradikalnijeg korištenja pravom majoriteta (njena ponuda ipak sadrži određenu novčanu kontraprestaciju) i u namjeri otklanjanja mogućih zauzimanja stajališta na temelju predrasuda, podneskom od 16. rujna 2024. predložili smo da stečajni upravitelj prije održavanja skupštine vjerovnika utvrdi i dostavi ostalim vjerovnicima pouzdane i provjerljive podatke o obimu prava pojedinog vjerovnika i obvezama dužnikovih dužnika iskazanim u apsolutnim iznosima, te o drugim bitnim obilježjima relevantnih pravnih odnosa, a posebno **slojevitog** (podvojenog) pravnog odnosa između stečajnog dužnika i osoba koje su istovremeno i dužnici i vjerovnici, a ocjenjujući pri tome da se radi o nužnom minimumu podataka o kojima ovisi odgovorno donošenje odluka. Na sjednici skupštine vjerovnika stečajni upravitelj je neposredno i usmeno iznio neke podatke, ali su ostale uglavnom nepoznate sve bitne okolnosti spornih relevantnih pravnih odnosa, pri čemu prvenstveno mislimo na kvantitativne granice tražbina koje stečajni dužnik ima prema osobama koje su istovremeno i vjerovnici.

10. Na ovoj sjednici smo predložili razrješenje stečajnog upravitelja ocjenjujući njegovo obavljanje stečajnoupaviteljske dužnosti prilično neuspješnim, te smo ukazali na postojanje stvarnog (ne prividnog ili potencijalnog) **sukoba interesa**, kao razloga za razumnu sumnju u zakonitost odluka koje donosi isključivo jedan vjerovnik, i to preglasavanjem, iako se istovremeno nalazi u **obje** uloge vjerovničko – dužničkih odnosa sa stečajnim dužnikom. Odluke skupštine vjerovnika, kao odraz korištenja prava majoriteta jednog vjerovnika, za razliku od alternativnog prijedloga koji je preglasan, u pravilu dovodi do ishoda koji je koristan i prihvatljiv jedino za tog privilegiranih vjerovnika. Povlašteni **privilegirani** položaj jednog vjerovnika ne bi smio biti pravno prihvatljiv i opravdan razlog za donošenje odluka kojima privilegirani vjerovnik samostalno **isključuje** svoju odgovornost za obveze koje ima prema

stečajnoj masi i arbitrarno određuje iznos svoje obveze (iako se radi o novčanim tražbinama koje ulaze u stečajnu masu, a čiji veritet i bonitet nisu upitni).

11. S obzirom da o opravdanosti ili neopravdanosti ovog prigovora stečajni sud nije odlučio na skupštini vjerovnika, a niti naknadno, podnosimo formalni i obrazloženi zahtjev (čl. 91. i čl. 108. SZ-a) i predlažemo donošenje rješenja:

- stečajni upravitelj Domagoj Poljak se razrješava dužnosti i
- ukidaju se odluke skupštine vjerovnika koje su donesene na sjednici održanoj 16. listopada 2024.

ZAMJENIK ŽUPANIJSKOG DRŽAVNOG ODVJETNIKA
Milenko Perić